

του Γιάννη Ζώη

Copernicus: ακροβατώντας στο όριο του "μη είναι"

'Copernicus'. Τι λέει αυτό το όνομα στο μέσο έλληνα μουσικόφιλο; Τίποτε (που να αφορά μουσική τουλάχιστον). Κι όμως ο **Copernicus** είναι μια χαρακτηριστική φιγούρα του νεοϋρκέζικου άντεργκραουντ για πάνω από τρεις δεκαετίες. Η πρωτοβουλία του αδερφού Leonardo της σημαντικής prog rock & jazz fusion εταικίας **MoonJune Records** πριν τρία χρόνια να παρακινήσει τον **Joseph Smalkowski** (όπως είναι το κατά κόσμον όνομα του καλλιτέχνη που είναι γνωστός ως 'Copernicus') να επιστρέψει σε μια πιο ενεργή «μουσική» και δισκογραφική δραστηριότητα, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα την κυκλοφορία δύο νέων δίσκων και ενός DVD καθώς και την επανέκδοση των τριών πρώτων άλμπουμ του από τη δεκαετία του '80, μας δίνει την ευκαιρία να σας τον συστήσουμε.

Όπως διαβάσαμε σε μια πολύ κατατοπιστική - όσο και περιέργη - συνέντευξη προς τους καλούς συναδέλφους του

progarchives.com, ο Joseph Smalkowski, παιδί των beat που ωστόσο δηλώνει ότι δεν διάβασε ποτέ τον **Burroughs**, δημιούργησε τον χαρακτήρα του Copernicus ήδη από το 1961, όταν αποφάσισε να αφιερώσει τη ζωή του στην έρευνα της Απόλυτης Αλήθειας μέσα από την έκφραση με οποιοδήποτε μέσο - ποίηση, μουσική, συγγραφή βιβλίων - ει δυνατόν δε, μπροστά σε κοινό ώστε να μοιράζεται τις ανακαλύψεις του με τους άλλους... Πριν μπει στη διαδικασία να φτιάξει κάποιο μουσικό σχήμα και να ηχογραφήσει ο,τιδήποτε, είχε γράψει ήδη στα 70s δύο νουβέλες.

Η φιλοσοφία που παρουσιάζει και εξελίσσει μέσα από τη μουσική πορεία του απέκτησε ένα κεντρικό θέμα και μια κατεύθυνση όταν, όπως λέει ο ίδιος, το 1975 μελετώντας σύγχρονη υπατομική φυσική ανακάλυψε ότι η «πραγματικότητα» δεν είναι και τόσο πραγματική... Όλα όσα θεωρούμε στέρεα και βέβαια «δεν υπάρχουν» - για την ακρίβεια δεν μπορούμε, αν είμαστε σωστοί, ούτε να τα περιγράψουμε και άρα να τους δώσουμε ονόματα, γιατί, μέχρι να τα κάνουμε όλα αυτά, σε υπατομικό (και άρα πιο «πραγματικό») επίπεδο έχουν όλα αλλάξει καθώς όλα εκεί είναι ρευστά. Η αναζήτηση της αλήθειας νομοτελειακά οδηγεί στην εξερεύνηση των δομικών λίθων της φαινομενικής «πραγματικότητας», στο επίπεδο των ατόμων και το συμπέρασμα τότε είναι αναπόφευκτα ότι ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΑ! *Nothing Exists* άλλωστε είναι και ο τίτλος του πρώτου δίσκου των Copernicus, που στις αρχές της δεκαετίας του '80 εξελίχθηκαν σε ένα πολυμελές (αν και χωρίς σταθερή σύνθεση) μουσικό σύνολο γύρω από τον Smalkowski (στίχοι, spoken word φωνητικά, περφόρμανς) και τους δύο βασικούς συνεργάτες του, τον **Pierce Turner** (πλήκτρα, μουσική διεύθυνση) και τον **Larry Kirwan** (κιθάρα, πλήκτρα, φωνητικά).

Η «μουσική καριέρα» του/των Copernicus ξεκίνησε στα τέλη των 70s όταν ο Smalkowski άρχισε να εμφανίζεται σε στέκια διανοούμενων και punks στο νότιο Μανχάταν (μεταξύ των οποίων και τα Max's Kansas City και CBGB's) συνοδεία ενός σαξοφωνίστα σε free jazz αυτοσχεδιασμούς, όπου συνέθετε αυτόματα επί σκηνής τους στίχους του εκθέτοντας κατά βάση την «υπαρξιακή» του φιλοσοφία και παρουσιάζοντάς την ως πεφόρμανς με στοιχεία ντανταϊστικής θεατρικότητας (αν και ο ίδιος αρνείται ότι έχει ποτέ μελετήσει και άρα επηρεαστεί από το Dada). Αυτό που τον ενδιέφερε - και κατά τα φαινόμενα ακόμη τον ενδιαφέρει - είναι η διαδικασία μετάβασης της πνευματικότητας της σύγχρονης Αμερικής από το χαζοχαρούμενο κόσμο του Disney της δεκαετίας του '50 στην εν συνεχεία πλήρη άρνηση των στερεότυπων αντιλήψεων που άλλωστε βρίσκει και επιστημονική και φιλοσοφική βάση στη σύγχρονη φυσική των quark.

Η πρώτη επαφή του γκρουπ με το βινύλιο ήταν το σινγκλ "Pink Lips" / "Quasimodo" (ηχογραφημένο ζωντανά στο

Top 8

1. **The Beach Boys: That's Why God Made the Radio**
2. **Steve Kuhn Trio: Wisteria**
3. **The Men: Open Your Heart**
4. **Hawkwind: Onward**
5. **Peter Hammill: Consequences**
6. **Little Feat: Rooster Rag**
7. **Phronesis: Walking Dark**
8. **Dr. John: Locked Down**

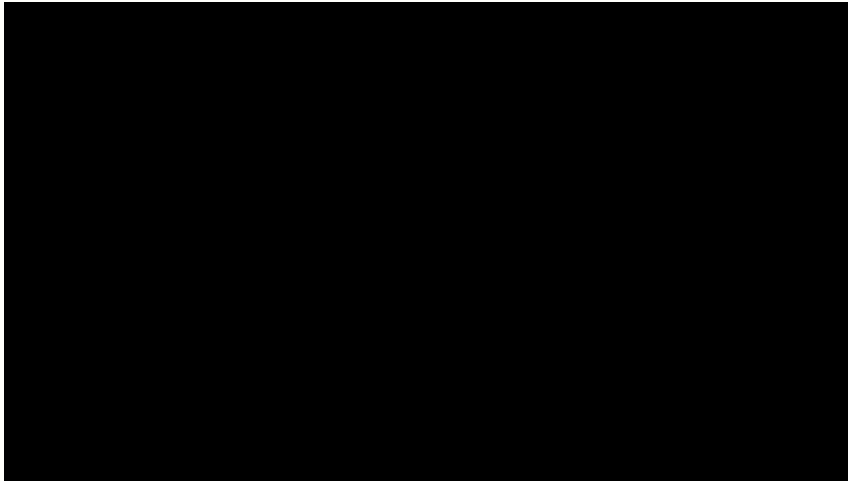

Max's Kansas City) πριν κυκλοφορήσει το προαναφερθέν άλμπουμ του 1984 **Nothing Exists**. Για το άλμπουμ αυτό δεκατρείς μουσικοί μπήκαν στο στούντιο και ηχογράφησαν non-stop καμιά πενήντα «τραγουδία», των οποίων οι στίχοι και η μουσική ήταν αποτέλεσμα καθαρού αυτοσχεδιασμού. Για το λόγο αυτό επιλέχθηκαν από τον Pierce Turner εξαιρετικοί jazz και ροκ παίκτες, μια τακτική που ακολουθήθηκε και όλα τα επόμενα χρόνια (και ακολουθείται μέχρι και σήμερα), με αποτέλεσμα οι δίσκοι των Corepicus από καθαρά μουσική άποψη να είναι ειλικρινά ενδιαφέροντες αν και εντελώς αυτοσχεδιαστικοί. Δεν υπάρχουν βέβαια μελωδίες (σε ελάχιστες περιπτώσεις η φωνή μπαίνει στον πειρασμό να κάνει κάτι που

προσομοιάζει έστω και λίγο με τραγούδι, η προσέγγιση είναι καθαρά spoken word) ούτε κανονικά ποιήματα ως στίχοι - ο Smalkowski χαρακτηρίζεται περισσότερο ως 'performance poet' και έχει την τάση να επαναλαμβάνει συνεχώς λέξεις και φράσεις σαν αρχαίος σαμάνος που πιστεύει στη μαγική τους δύναμη.

Τα αποτελέσματα των ηχογραφήσεων μπήκαν στη συνέχεια κάτω από το μαχαίρι του καλλιτέχνη, που επέλεξε τα κομμάτια που θα χρησιμοποιούσε στο δίσκο όχι τόσο βάσει της μουσικής ποιότητάς τους (που άλλωστε ήταν λίγο-πολύ σταθερή) όσο βάσει του νοήματος των λέξεων ώστε να εξασφαλίζεται η καθαρότητα της φιλοσοφικής θέσης που υπερασπίζεται ο δίσκος από την αρχή ως το τέλος. Η δημιουργική αυτή διαδικασία αποτέλεσε το πρωτότυπο για όλες τις δουλειές του στο μέλλον.

Το **Nothing Exists** ακολούθησαν δύο ανάλογες κυκλοφορίες, τα άλμπουμ *Victim of the Sky* (1986) και *Deeper* (1987) από την Nevenmore Inc., την προσωπική ετικέτα του Corepicus, ενώ η αγγλική Dead Man's Curve Records κυκλοφόρησε τη συλλογή *From Bacteria* (1986) που συνδύαζε υλικό από τα δύο πρώτα άλμπουμ.

Νοηματικά, ενώ στον πρώτο δίσκο μπήκαν οι βάσεις της κατά Corepicus κοσμοθεωρίας, το **Victim of the Sky** πραγματεύεται ζητήματα πιο κοινωνικού και προσωπικού ενδιαφέροντος, στην πραγματικότητα την απομόνωση του καλλιτέχνη από την κοινωνία καθώς η αλήθεια που αυτός έχει ανακαλύψει έρχεται σε αντίθεση με τα ψέμματα που κυριαρχούν και καθορίζουν τη ζωή των ανθρώπων και ταυτόχρονα τον εμποδίζει από το να σκέφτεται υλιστικά. Κατά έναν περίεργο τρόπο ο δίσκος μιλάει για την κατάρα αυτού που γνωρίζει την αλήθεια (σ. «μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι»).

Το **Deeper** του 1987 πάλι θεωρείται - και μάλλον είναι - ο πιο κλασικός δίσκος του Corepicus, καθώς γίνεται πιο αναλυτικός στη σκέψη του αλλά και πιο πρακτικός, ασχολούμενος - πάντα μέσα από τη δική του «κβαντική» οπτική - με την πολιτική ή την ιστορία. Οι τίτλοι των κομματιών του άλμπουμ είναι χαρακτηριστικοί: "They Own Everything", "The U.S. Does Not Exist", "Son Of A Bitch From The North", "Disco Days Are Over", "Chichen-Itza Elvis", αλλά και ο τόνος του ακούγεται πιο οξύς.

Η πολιτική θεωρία του Corepicus είναι φυσιολογικά το ίδιο δύσκολη με την οντολογική του. Ο ίδιος έχει πει ότι θεωρεί καλύτερο το πολιτικό σύστημα της φιλοσοφικής αριστοκρατίας του Πλάτωνα με παράλληλη θεσμική διασφάλιση της ελευθερίας του ατόμου και του κοινωνικού ελέγχου των αρχόντων προς αποφυγή της διαφθοράς της εξουσίας. Η σύγχρονη δημοκρατία είναι απλά ένα παραμύθι που επιτρέπει στο μεγάλο κεφάλαιο να εξουσιάζει τους πάντες ανενόχλητα. Αλλά και οι θρησκείες είναι σκοταδιστικά μυθεύματα που κρατούν τον άνθρωπο εγκλωβισμένο στην άγνοια και μακριά από τον κυρίαρχο φυσικό νόμο.

Ο Corepicus λέει ότι παρά το γεγονός ότι έχει Master στην φιλολογία και ανήκει στη γενιά που μεγάλωσε με τους beat, τα μεγαλύτερα μαθήματα που έχει πάρει στη ζωή του, του τα έδωσαν ένας σκύλος κι ένας μεθυσμένος σε ένα μπαρ. Λέει ότι η γνώση πολλές φορές είναι δίπλα σου χωρίς να το καταλαβαίνεις και μπορεί έτσι να προέλθει από κάπου που

Blast from the past

(για παλιά μας συνήθεια)

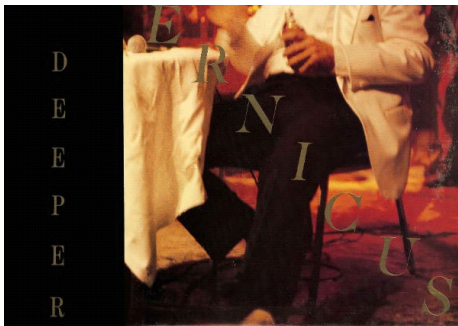
1. **Can:** *The Lost Tapes* [2012]
2. **Neil Young:** *Cow Palace 1986* [2012]
3. **Atomic Rooster:** *Atomic Rooster* [1980]
4. **The Bags:** *Rock Starve* [1987]
5. **Jo Jo Gunne:** *Bite Down Hard* [1973]
6. **The Abyssinians:** *Satta Massagana* [1976]
7. **Ann Peebles:** *I Can't Stand the Rain* [1973]
8. **Herbie Hancock:** *Blow-Up o/s/t* [1966]
9. **Napalm Beach:** *Liquid Love* [1988]
10. **Head Candy:** *Starcaster* [1991]

Eight Miles High: all-time fav movies

Ένα βιωματικό best για το σελλιόντ (κατά χρονολογική σειρά)

- **David Wark Griffith** - *The Birth of a Nation* / Η Γέννηση ενός Έθνους (1915)
- **Friedrich Wilhelm Murnau** - *Nosferatu, Eine Symphonie Des Grauens* / Νοσφεράτου, Μια Συμφωνία Τρόμου (1922)
- **Orson Welles** - *Citizen Kane* / Πολίτης Κέιν (1941)
- **Charles Vidor** - *Gilda* / Τζιλντα (1946)
- **Christian Nyby** - *The Thing From Another World* (1951)
- **Hiroshi Inagaki** - *Samurai III - Miyamoto Musashi Kanketsuhen: Kettō Ganryūjima / Μονομαχία στο Νησί Γκανριούρι* (1956)
- **John Ford** - *The Searchers* / Η Αχμάλωτος της Ερήμου (1956)
- **Alfred Hitchcock** - *North By Northwest* /

δεν το περνάμεν. Αρκεί να έχεις πάντα ανοικτά τα μάτια και τα αυτιά σου, γιατί η «επιφοίτηση» μπορεί απλά να σε προσπεράσει και να μην σου δωθεί ποτέ άλλοτε η ευκαιρία να την αποκτήσεις.

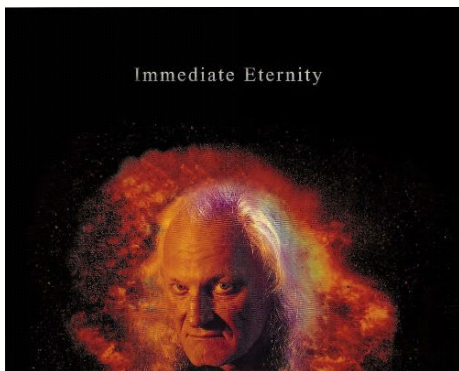
Το *Deeper* κατά ένα περίεργο τρόπο απέκτησε φήμη στα τέλη της δεκαετίας του '80 και εκτός Νέας Υόρκης και η απήχισή του έφτασε και στην Ανατολική Ευρώπη, που εκείνη την εποχή βρισκόταν στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Το μήνυμά του ακουγόταν πολύ ενδιαφέρον εκεί. Ο Copernicus περιόδευσε το 1989 σε αρκετές ευρωπαϊκές πόλεις, που μεταξύ άλλων περιλάμβαναν το Βερολίνο, την Πράγα, το Σόπποτ (στην Πολωνία), τη Βίλνα και τη Μόσχα. Καθώς είχε τη συνήθεια να μαγνητοσκοπεί όλες

του τις περφόρμανς - γιατί κατά τον κιθαρίστα του, Larry Kirwan, «διαφορετικά ήταν σα να μην είχαν γίνει ποτέ» - έμεινε πολύ οπτικοακουστικό υλικό από αυτήν την περιοδεία και αυτό ακριβώς εκμεταλλεύτηκε το 2011 η MoonJune Records για την έκδοση του DVD *Live! In Prague!* Το βίντεο είναι μια εξαιρετική εισαγωγή στο φαινόμενο Copernicus, καθώς στο λάιβ αυτό παρουσιάστηκαν κομμάτια από τα τρία πρώτα άλμπουμ του γκρουπ κι επιπλέον μας δίνεται η ευκαιρία να δούμε τον Smalkowski εν δράσει επί σκηνής και έτσι να αποκτήσουμε μια καλύτερη αντίληψη για τη «δημιουργική διαδικασία» που ακολουθεί, τα αποτελέσματα της οποίας ακούμε στους δίσκους. Το συγκρότημα που τον συνοδεύει σε αυτό το λάιβ, αν και μόνο τετραμελές (Larry Kirwan - πλήκτρα, κιθάρα, φωνητικά / **Mike Fazio** - κιθάρα / **Dave Conrad** - μπάσο / **Thomas Hamlin** - ντραμς) και άρα με περιορισμένη παλέτα ήχων σε σχέση με τις ηχογραφήσεις στο στούντιο, καταφέρνει και πάλι με την εκτελεστική του δεινότητα να μας δείξει γιατί το μουσικό χαλί που έχει πάντα ο Copernicus ακούγεται τόσο ενδιαφέρον που πολλές φορές θα μπορούσε να σταθεί και μόνο του, χωρίς το λόγο του frontman.

Μετά το *Deeper* ο Copernicus διέκοψε τις διπλωματικές του σχέσεις με την πεζή «ψευδο-πραγματικότητα» και βυθίστηκε θεματικά στον κόσμο των quark. Στο άλμπουμ *Null* του 1990 γίνεται πιο απόκοσμος. Για τον Pierce Turner αυτήν την περίοδο κάθε λάιβ του γκρουπ είναι στην πραγματικότητα μια επίθεση στο κοινό. Για τον Copernicus πια υπάρχει μόνον ο φυσικός νόμος, κάθε ανθρώπινος νόμος είναι αποτέλεσμα άγνοιας. Ο άνθρωπος μπορεί να συνδιαλεχθεί μόνον με το μυαλό του, μόνον αυτό μπορεί να εμπιστευτεί γιατί μόνον αυτό έχει ενσωματωμένη την αλήθεια. Οι αλήθειες των άλλων μπορούν μόνο να σε μπλεψούν και να σε αιχμαλωτίσουν. Δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στο στοιχείο της spoken word ερμηνείας.

Στο *No Borderline* του 1993 το ταξίδι ενδοσκόπησης συνεχίζεται περαιτέρω. Ο Copernicus βρίσκει ενδιαφέρουσα μια φράση του Γκαίτε, όπου αναφέρεται ότι πολύ λίγοι άνθρωποι έχουν τόσο έντονη φαντασία ώστε να μπορούν να ανακαλύψουν την πραγματικότητα. Στο ομώνυμο με το δίσκο κομμάτι περιγράφεται πως κάθε άνθρωπος έχει μέσα του έναν άγγελο - μια κοσμική δύναμη καλού - που πρέπει όμως να καταλάβει και να ανακαλύψει (κάτι όχι ιδιαίτερα εύκολο). Μετά από αυτό το δίσκο ο Copernicus θα εξαφανισθεί από τη δισκογραφία για οκτώ χρόνια.

Στο διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τον επόμενο δίσκο του, το *Immediate Eternity* (2001), περνάει κάποιο χρόνο στο Γκουαγιακουίλ του Εκουαδόρ όπου ανακαλύπτει μια νέα παρέα μουσικών. Ταυτόχρονα γράφει το βιβλίο *Immediate Eternity*, όπου συστηματικοποιεί τη σκέψη του.

Πριν κυκλοφορήσει το βιβλίο (2005) μπαίνει στο στούντιο με τους Εκουαδοριανούς μουσικούς του φίλους και ηχογραφεί το ομότιτλο άλμπουμ σε δύο εκδοχές, μία αγγλόφωνη και μία ισπανόφωνη (*La Eternidad Inmediata*, 2001). Αυτός είναι ο πρώτος του δίσκος όπου τα λόγια δεν είναι προϊόν αυτοσχεδιασμού και η μουσική είναι λιγότερο free. Ο Copernicus ακούγεται λιγότερο απειλητικός, πιο συνδιαλεκτικός και φωτισμένος. Στο "Free of Me!" αποκαλύπτει ότι έχει απαλλαγεί από τον εγωισμό του κι αισθάνεται πια ότι βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με το Σύμπαν. Το θετικό μήνυμα επαναλαμβάνεται στο "Absolute Truth Is Possible". Ανανεωμένος παρουσιάζει το δίσκο σε 25 συναυλίες και μετά ξαναμπαίνει στο στούντιο για να τον ηχογραφήσει εκ νέου, διαφορετικά, αυτή τη φορά σε τέσσερις γλώσσες: αγγλικά - *Immediate Eternity II* (2003), γαλλικά - *L'Éternité Immédiate II* (2005), γερμανικά - *Die Sofortige Ewigkeit II* (2005) και βέβαια ισπανικά - *La Eternidad Inmediata II* (2005). Έτσι, για να περάσει το «μήνυμα» σε όσο περισσότερους μπορεί.

Το 2009 η MoonJune Records τον πείθει να αναστήσει το ιστορικό του σχήμα και να ξαναμπει στο στούντιο για να συνεχίσει τη «σταυροφορία» που ξεκίνησε στα 80s. Το πρώτο προϊόν αυτής της νέας αρχής ήταν το άλμπουμ του 2009 *disappearance*.

Ο Copernicus επιστρέφει απτόητος στην περιγραφή του σύμπαντος από την υπατομική οπτική γωνία ξεκινώντας το δίσκο με μια παρουσίαση του Κανονικού Προτύπου των

- Στη Σκία των Τεσσάρων Γιγάντων (1959)
- **Mario Bava** - Black Sabbath / I Tre Volti della Paura (1963)
- **Nicholas Ray** - 55 Days at Peking / 55 Ημέρες στο Πεκίνο (1963)
- **Andrei Tarkovsky** - Andrei Rublev / Αντρέι Ρουμπλιώφ (1966)
- **Michelangelo Antonioni** - Blow Up (1966)
- **Dennis Hopper** - Easy Rider / Ο Ξένοιστος Καβαλάρης (1969)
- **Pier Paolo Pasolini** - Porcile / Το Χοιροστάσιο (1969)
- **Dalton Trumbo** - Johnny Got His Gun / Ο Τζόνι Πήρε τ' Όπλο του (1971)
- **Alejandro Jodorowsky** - Holy Mountain / Το Ιερό Βουνό (1973)
- **Sam Peckinpah** - Bring Me The Head of Alfredo Garcia / Φέρτε μου το Κεφάλι του Αλφρέτο Γκαρσία (1974)
- **John Carpenter** - Dark Star (1974)
- **Ridley Scott** - Alien (1979)
- **John Carpenter** - The Fog / Η Ομίχλη (1980)
- **George Miller** - Mad Max 2: The Road Warrior (1981)
- **John Huston** - Under the Volcano / Κάτω από το Ηφαίστειο (1984)
- **Terry Gilliam** - Brazil (1985)
- **George A. Romero** - Day Of The Dead / Η Ημέρα των Νεκρών (1985)
- **James Cameron** - Aliens (1986)
- **John McNaughton** - Henry, Portrait of a Serial Killer (1986)
- **Peter Greenaway** - The Belly of an Architect / Η Κοιλιά του Αρχιτέκτονα (1987)
- **Jim Jarmusch** - Mystery Train (1989)
- **Oliver Stone** - Natural Born Killers / Γεννημένοι Δολοφόνοι (1994)
- **Robert Rodriguez** - From Dusk Till Dawn / Από το Σούρουπο ως την Αυγή (1996)
- **Roman Polanski** - The Ninth Gate / Η Ένατη Πύλη (1999)
- **Christopher Nolan** - Memento (2000)
- **Victor Salva** - Jeepers Creepers (2001)
- **Peter Jackson** - Lord Of The Rings, The Return Of The King (2003)
- **Andy & Larry Wachowski** - The Matrix Revolutions (2004)

σύμφωνα με τον Γιάννη "Λαέρτη" Ζ.

Eight miles high

εναλλακτικές διαδρομές

Rumbles

the jazz thing

C-46

Mr Λάκης Μπομπίνας

Sabotage ..

altered states

Time machine

μέρες κρασιού & τριαντάφυλλων

steel the light

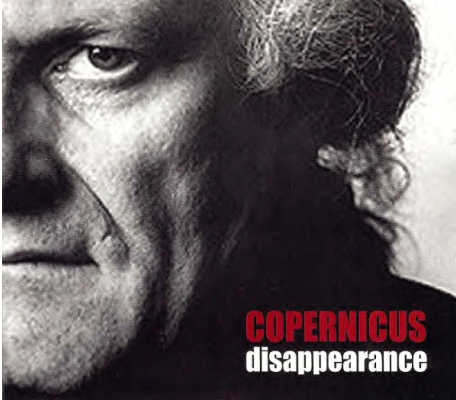
stay greasy

Lans Torkla
el Diablo

περισσότερες στήλες

Στοιχειωδών Σωματιδίων στο "12 Subatomic Particles", συνεχίζοντας με μια βουτιά στην εποχή του big bang στο "The Quark Gluon Plasma" και στη συνέχεια εξαπολύοντας μια επίθεση στην αποβλακωμένη ανθρωπότητα ("The Blind Zombies", "Humanity Created The Illusion Of Itself") πριν πάει μια ευχάριστη μουσική βόλτα στα... άτομα που απαρτίζουν τη Νέα Ορλεάνη ("The Atomic New Orleans"), εκφράσει τη λύπη του για την άγνοια της ανθρωπότητας για την τρομερή Αλήθεια ("Poor Homo Sapiens") και καλέσει σε επανάσταση ("REVOLUTION!!!"), η οποία βέβαια είναι μη-επανάσταση αφού δεν υπάρχει τίποτε! Αν μπερδευθήκατε πάντως, σπεύδουμε να σημειώσουμε ότι ο Copernicus ακούγεται πια πολύ πιο διαλεκτικός (σαν αρχαίος φιλόσοφος) και οι μουσικοί που τον συνοδεύουν παράγουν ένα πιο «ψυχεδελικό», οργανικό, jazzy μουσικό χαλί. Ναι, τώρα είναι καλύτεροι από ποτέ. Τρομπόνι, σαξόφωνο, τούμπα, βιολί, cavaquinho (κιθαρόνι), ακουστικό μπάσο και πολλά κρουστά δίπλα στα κλασικά ηλεκτρικά όργανα δείχνουν ότι το ταξίδι στη Λατινική Αμερική απέδωσε μουσικούς καρπούς.

mass - charge - spin - name	2.4 MeV/c ² 2/3 1/2 u up	1.27 GeV/c ² 2/3 1/2 c charm	171.2 GeV/c ² 2/3 1/2 t top	0 0 1 γ photon
Quarks	4.8 MeV/c ² -1/3 1/2 d down	104 MeV/c ² -1/3 1/2 s strange	4.2 GeV/c ² -1/3 1/2 b bottom	0 0 1 g gluon
Leptons	<2.2 eV/c ² 0 1/2 e electron	<0.17 MeV/c ² 0 1/2 ν _μ muon neutrino	<15.5 MeV/c ² 0 1/2 ν _τ tau neutrino	91.2 GeV/c ² 0 1 Z ⁰ Z boson
	0.511 MeV/c ² -1 1/2 e electron	105.7 MeV/c ² -1 1/2 μ muon	1.777 GeV/c ² -1 1/2 τ tau	80.4 GeV/c ² -1 1 W [±] W boson
				Gauge bosons

Το πιο πρόσφατο άλμπουμ, **Cipher and Decipher** (2010), ηχογραφημένο από τους ίδιους μουσικούς, συνεχίζει και βελτιώνει ακόμη περισσότερο την επίδοση του *disappearance*. Ίσως αυτοί οι ακροατές που δεν έχουν πολυσυνηθίσει σε απαιτητικά, εγκεφαλικά ακούσματα και που έχουν πεισθεί από το αφιέρωμά μας ότι ο Copernicus αξίζει μια δοκιμή, πρέπει να αρχίσουν την εξερεύνηση του έργου του από εδώ. Θα το βρουν πιο εύκολο.

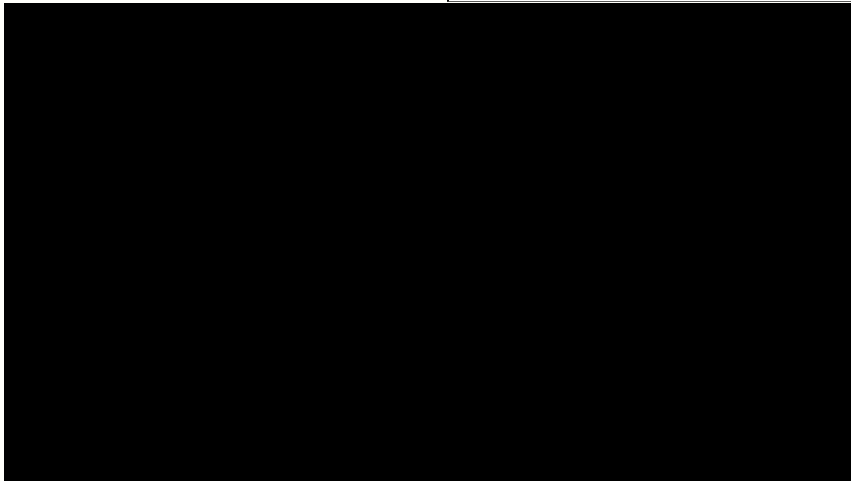
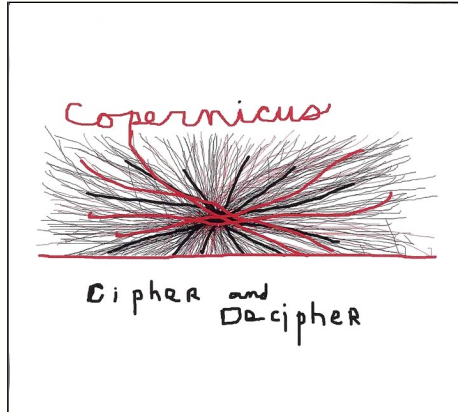
Ο Copernicus έχει, βλέπετε, πια συμφιλιωθεί με τη δυσκολοχώνευτη ιδέα της Μη Υπάρξης. Πιθανόν γιατί έχει πλέον βρει ότι κάτι όντως Υπάρχει. Απ' ό,τι λέει ο ίδιος στο βιβλίο του *Άμεση Αιωνιότητα*, τελικά μάλλον υπάρχει ένα βασικό υπατομικό σωματίδιο σε πιο χαμηλό επίπεδο από αυτό στο οποίο έχουμε φθάσει με την έρευνά μας, το οποίο είναι όντως πραγματικό. Το έχει μάλιστα ονομάσει "ΜΑΗ". Οι αρχαίοι του είχαν δώσει διάφορα επίθετα. Τέλος πάντων,

είναι καλό να αισθάνεσαι ότι κάπου πατάς...

Το βιβλιάρaki του *Cipher and Decipher* κάπου γράφει το εξής:

Not even Einstein would admit that he did not exist!

...

Tags: Copernicus, Joseph Smalkowski, tribute, MoonJune Records

Please enable JavaScript to view the [comments powered by Disqus.](#)

8 miles high - home

Tags

[2011](#) , [Acid Baby Jesus](#) , [Best of](#) , [Buffalo Killers](#) , [Copernicus](#) , [Ghosts of Jupiter](#) , [Hell Shovel](#) , [Hellshovel](#) , [Jeffrey Allen Clarke](#) , [Joseph Smalkowski](#) , [MoonJune Records](#) , [Nate Wilson](#) , [Nick Saloman](#) , [Rock'n'Roll](#) , [The Bevis Frond](#) , [The Leaving of London](#) , [Third Reich'n'Roll](#) , [classic rock](#) , [greek crisis](#) , [interview](#) , [politics](#) , [psych](#) , [rock against fascism](#) , [tribute](#) , [true rock](#) ,

Index

- [Copernicus: ακροβατώντας στο όριο του "μη είναι"](#)
- [The Hellshovel interview](#)
- [Buffalo Killers rock the barn](#)
- [Ghosts of Jupiter - Η επιστροφή του ροκ](#)
- [Πατριδογνωσία](#)
- [Bevis Frond leaving London: Ο βάρδος πήγε εξοχή](#)
- [2011: Ένας απολογισμός](#)
- [The Shape of Jazz to Come](#)

[contact](#) [about](#) [links](#) [facebook](#)